

Molnár Endre (Monyo) alig 13 éves volt, amikor először fogott gitárt a kezébe – az azóta eltelt húsz évben nagyon sokat és sokféleképpen fogott, annyira, hogy néhány hete egy neves magyarországi zenekiadó kötött szerződést zenekarával , a Monyo Project-tel. A beszélgetésben a gyerekkortól indultunk, a kilencvenes évek elejéről.

"Egy Jimi Hendrix-kép lebeg előttem, azt hiszem, hogy videón néztük a Monterey Popfesztivál felvételét , amikor mondtam, hogy hú, de fasza ez..." - kezdi a beszélgetést.

"Aztán apám szerzett valahonnan egy gitárt, majd össze is törte, mert a tanulás rovására ment. De elkezdtem gitározni és az első pillanattól már együtt játszottunk **Széchely Istvánnal** és **Katona Lacival**
,
Szabó Attila (Doki)
lett az énekes, majd később jött Fazakas Attila, a dobos, s aztán Péter Attila is. Ez volt a *Kopó Blues Band*

zenekar
, 1992-ben alakultunk meg. Rögtön többszáz ember előtt volt az első fellépésünk (
a koncetről
egy dal felvétele megvan
, a Hobo Blues Band egyik dalát, az Éjszakai Budapest Bluest játssza az együttes – szerk. megj.
), s ez mélyvízbe dobás, játék volt, vagy inkább úgy mondanám, hogy rockandroll."

Mesélj el egy történetet, ami akkor esett meg veletek...

Rengeteg minden történt velünk. Az összes fellépésünk komoly, de vicces is volt. Nekem az egyik legviccesebb az volt, amikor elmentünk Kolozsvárra gitárok nélkül és én annyit tudtam, hogy van egy ismerősöm, akit Focinak hívnak *(Fodor László , a CASH és a Truda zenekarok jelenlegi vezetője – szerk. megj.)* ,
aki akkor már pár éve elment Udvarhelyről, de tudtam, hogy van gitárja.

Ment a cirkusz már az autóban, hogy nem lehetek ennyire hülye, hogy abban bízom, hogy Kolozsváron összefutok Focival, akkoriban nem volt mobiltelefon. S ahogy beértünk Kolzsvárra, esküszöm, hogy az utcán megláttam – kiszálltam, mondtam, hogy ki vagyok, emlékezett rám, s adott is gitárt, a koncert megvolt. Ennyi volt!

A zenekarral nyertetek díjakat is, de mikor jött el az a pont, hogy ez nem csak egy hobbi már, hanem te ezzel akarsz foglalkozni?

Elkezdtem saját számokat írogatni. Tulajdonképpen két Kopó-albumot fel is vettünk, az első egy kazetta volt. Már nem akartam játszani a kedvenceimet, elhatároztam, hogy csinálok egy saját zenekart, saját zenével, saját ötletekkel. Elkezdtem a ***Monyo Projectet*** , s azzal le is zártam a

Kopót – akkor már körvonalazódott, hogy rajtam kívül mindenki szereti a zenét, rajong is érte, de ők más szakmát választanak. Nekem meg nem volt elég ez a hobbi-szintű zenélés, többet akartam.

Aztán 1998-ban Budapestre kerültél, a Kőbányai Zenei Stúdióba .

Egyszerű volt a történet, az érettségi után az egész család fogta a fejét, hogy most mi lesz a gyermekkel, hogyan tovább? Találtam egy interjút Póka Egonnal, abban olvastam az iskoláról. Megtetszett, elmentem felvételizni, s kisebb-nagyobb késésekkel, de kijártam az iskolát, lediplomáztam szerencsésen.

Elsősorban **Tóth János Rudolf** ot emelném ki a tanáraim közül, aki a HBB gitárosa volt, őt tartom mesternek, aki barátként is közeledett hozzánk, s nagyon jó gitárosnak és énekesnek tartom. Ő sosem vallotta magát tanárnak, nagy szíve és lelke van s éppen ezért lett a kedvencem. Nyilván Egon is tanított. Közben a Monyo Project története is folytatódott, itthon felvettünk egy lemezt, de nem adtuk ki, ez volt a Kövess az éjszakába. Csináltunk még egy *Freedom*
nevű zenekart, Dokit áthívtam a régi csapatból s nyomtuk néhá,ny évig azt is.

Közben képbe jött Baba (Fazakas Ilona), aki az énekesnője lett az együttesnek, később pedig a feleséged. Ő milyen hatással volt a zenekarra, a dalaidra?

Új világot, új ízt, női hangot hozott a zenébe, azelőtt kiabáltunk, most meg nem annyira kiabálunk... Komoly egyéniség és nagyon hat rám, hiszen másképp hogy tudnék ennyi éve mellette lenni? Ennyi lemezt nem lehet végigcsinálni valakivel, ha nem jó. Nagyon gyakran váltogatjuk a zenészeket, de nem azért, mintha nem szeretnénk mindegyiket, csak a

kíváncsiság, tudod... Ez a szabadság jár egy zenésznek.

Jobb az, ha nem stabil zenészcsapat van mellettetek, hanem több emberrel dolgoztok együtt? Inspirál is?

Mindkettőnek megvannak az előnyei és a hátrányai. A stabil csapat is jó, de az új csapatnál megvan annak a lehetősége, hogy jobb lesz – ha új csapatot alakítunk, akkor sose visszafele megyünk.

{youtube}sf_s8M6oVHA{/youtube}

Érdekes meg rendhagyó is volt, amikor egy koncert keretén belül összeházasodtatok Babával 2009 szeptemberében. A színpadon pap adott össze, igen emlékezetes volt...

Eléggé... Az egy igazi esküvő volt. Nem szerettünk volna mindenféle csiricsáré zenét a lagzinkra, úgy döntöttünk, hogy mi játszunk!

A *cold rock* megnevezést egyfajta műfajmeghatározásként használjátok néhány éve a zenei stílusotokra. Mit takar ez, hogyan határoznád meg? Egyfajta dallamvilágot, technikát?

Mindkettőt. Arról van szó, hogy ne egy hangsor határozza meg a zenei stílust. Mint ahogy azt mondják, hogy a rockzene többnyire blues. Én arról beszélek, hogy mindig lehet úgy hangsúlyozni, hogy teljesen mást jelentsen az a harmóniasor vagy akkord. Igazából a lehetőségek végtelenek, csak az eddigi összhangzattanban voltak szabályok, szabályokhoz kötik a zenét, de igazából nem lehet szabályokhoz kötni.

Erre a DJ-k cáfolnak rá a legjobban, amikor állatok, természeti csapások, háborúk hangjait beleteszik a zenébe és azok tökéletesen benne vannak. Az eddigi összhangzattannak szerintem semmi értelme, minden irányba van egy jó megoldás, a kérdés az, hogy azt fel tudja-e építeni az illető vagy nem.

{youtube}YbSfSMZ6wC4{/youtube}

Ezt a gitáron hogy lehet megvalósítani? Mindennap fedezel fel valami újdonságot benne?

Az újdonság nem a gitárban rejlik, hanem az agyadban. A gitár az csak olyan, mint a toll, amivel írsz, egy eszköz. Azzal fejezed ki a gondolatokat.

